

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
29-06-2022

J nr. 2022-16578

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget har i brev af 2. juni 2022 stillet mig følgende spørgsmål 391 alm. del, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rasmus Helveg Petersen (RV).

Spørgsmål 391

Ministeren har tidligere oplyst, at udformning af tariffer er underlagt EU-regler og det generelle leveringsomfang, jf. svar på KEF alm. del – spm. 271 og 340. Vil ministeren på den baggrund redegøre for, hvorfor der er virksomheder, som oplever, at de ikke kan sende egenproduceret strøm mellem sine bygninger og heller ikke internt mellem sammenhængende bygninger (med 2 målere) som egenproducent, uden at skulle betale tariffer? Endvidere ønskes der svar på, om ministeren agter at fjerne sådanne benspænd for virksomheder, når nu Energiklagenævnet har slået fast, at flere matrikelnumre godt kan have flere forbrugssteder, så længe der er tale om én anvendelse og forbrugeren er den samme. Som eksempel på sådan en virksomhed henvises til KEF alm. del – bilag 266, s. 10 og 14.

Svar

Jeg forstår spørgsmålene således, at der spørges til muligheden for at etablere et internt net, herunder tarifiering af egenproduceret strøm.

Til besvarelsen af den første del af spørgsmålet, har jeg indhentet følgende bidrag fra Energistyrelsen, der oplyser følgende:

Energistyrelsen har en fast administrativ praksis for at tillade såkaldte interne net.

Et internt net i produktionsleddet er en elektricitetsforbindelse, der kan etableres af en elkunde til eget elproducerende anlæg placeret i tilknytning til elkundens forbrugssted.

Elkundens elproducerende anlæg kan således være placeret enten 1) på det område, der dækkes af elkundens forbrugssted eller 2) på et område umiddelbart tilstødende forbrugsstedet, forudsat at elkunden har råderet over det samlede område.

**Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet**

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2800
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

Side 1/2

En elkundes mulighed for at etablere en intern elektricitetsforbindelse til eget elproducerende anlæg placeret i tilknytning til elkundens forbrugssted er en undtagelse til elforsyningslovens udgangspunkt om kollektivitet i landets elforsyning og de kollektive elforsyningsvirksomheders eneret til at eje og drive net. En intern elektricitetsforbindelse må derfor ikke stride mod den bevillingshavende netvirksomheds eneret, eller den eneret Energinet har til at etablere kollektivt net, ligesom der ikke må være tale om etablering af direkte elforsyningsnet efter elforsyningslovens § 23, hvilket kræver tilladelse.

Elkunder med eget elproducerende anlæg – fx virksomheder med solanlæg installeret på deres tagflader og tilsluttet i egen forbrugsinstallation – betaler i dag enten en fast rådighedsbetaling eller rådighedstarif til netvirksomheden. Begge betalinger har til hensigt at dække netvirksomhedens omkostninger ved at stille det kollektive elnet til rådighed for egenproducenten i de tilfælde, hvor deres anlæg ikke producerer strøm, fx når solen ikke skinner, og der derfor trækkes på det kollektive elnet.

Elmarkedsforordningens krav om omkostningsægte tariffer indebærer, at egenproducenter skal betale for de omkostninger, som de giver anledning til. Det er egenproducentens behov for kapacitet i elnettet, der giver anledninger til tarifiering.

Det kommende forslag om ændring af elforsyningsloven fremmer ligeledes muligheden for en omkostningsægte metode for lokal kollektiv tarifiering ved at undtage lokal kollektiv tarifiering fra forbuddet mod geografisk differentiering på alle spændingsniveauer, hvis der er tale om lokale sammenslutninger af netbrugere, der råder over både forbrug og produktion.

Med venlig hilsen

Dan Jørgensen